

Una nova geografia dels **sons**

4 de maig - 30 de juny de 2002

Procés sònic. Una nova geografia dels sons planteja un acostament a la creació musical electrònica dels últims deu anys, des de la perspectiva de la seva hibridació amb metodologies de les arts visuals. Tradicionalment, la història de l'art ha marcat una separació clara entre les arts visuals i la música. Això no obstant, aquests últims anys s'ha anat subratllant el valor de la noció de procés en la creació, i el factor sonor ha anat adquirint més importància i incorporant-se espontàniament a plantejaments artístics basats en la imatge, cosa que ha donat lloc a la hibridació de certs procediments musicals i plàstics. També s'han produït canvis substancials en els mecanismes de producció i distribució musical. L'ús generalitzat d'Internet i l'accessibilitat dels mitjans informàtics de producció domèstica, per mitjà del cedé, són factors que han tingut una gran influència en aquests canvis. D'aquesta manera s'han anat creant circuits paral·lels a les xarxes de distribució dels grans segells discogràfics, que permeten que els músics electrònics mantinguin una relativa autonomia enfront de la cultura comercial hegemònica per mitjà de xarxes alternatives de producció i distribució.

Aquestes noves metodologies corresponen a les noves condicions de treball immaterial pròpies de l'economia postmoderna, en la qual els aspectes lligats a la comunicació i la socialització prevalen sobre els aspectes purament productius, propis tant de l'economia industrial moderna com d'una economia artística basada en la producció d'obres autònomes de caràcter objectual. D'altra banda, els mètodes de treball i de visibilitat pública de la música han esdevingut paradigmàtics per als nous processos artístics, en què són centrals les nocions d'espectacle i performativitat. Aquests nous processos comporten la redefinició de les figures de l'autor i l'espectador, con-

figuració en què la cultura de consum i els nous processos de construcció de la identitat social tenen un paper fonamentals.

Procés sònic s'articula en tres àmbits diferents, que per la seva especificitat requereixen experiències també diferents per part del públic. Un **primer àmbit** és l'exposició mateixa, que aborda la relació entre imatge i so elèctric mitjançant vuit instal·lacions audiovisuals realitzades específicament per a aquesta ocasió. La mostra es constitueix com un recorregut narratiu, en què se subratllen els punts de ruptura i els vincles de continuïtat que s'estableixen entre imatge i so en el moment cultural present.

El **segon àmbit** és una base de dades consultable a la instal·lació *Data Square*, del dissenyador Martí Guixé, un espai que fa la funció d'introducció a l'exposició i, alhora, de sala de lectura, audició i documentació sobre la problemàtica que aborda *Procés sònic*.

Internet es constitueix implícitament en el **tercer àmbit** de l'exposició: un espai públic de relacions no lineals, que creixen exponencialment i que acaben desdibuixant qualsevol geografia preconcebuda de l'estètica.

www.sonic-process.org

www.macba.es/proces-sonic.html

MARTÍ GUIXÉ, MPTREE

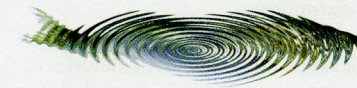
Aquesta instal·lació, que es presenta a l'espai *Data Square*, proposa consultes múltiples (cedés, pàgines web, vídeos) que amplien l'exposició amb d'altres obres que posen en evidència que els "centres" de creació musical no són els de les arts plàstiques. Algunes ciutats –com Kingston, Detroit, Sheffield, Brussel·les, Manchester, Marsella i Nantes, entre d'altres–, i les trajectòries que s'hi generen, alteren la concepció de centre-perifèria a la qual responen altres manifestacions plàstiques. La música electrònica experimenta un procés d'extensa diversificació en l'entorn de les subcultures juvenils; al seu voltant, en les cultures del ball, els clubs i els grups underground, han sorgit una sèrie de codis simbòlics i estètics que aquesta exposició analitza des de diferents perspectives.

MIKE KELLEY I SCANNER

Espirits de Paris és el fruit d'una sèrie d'enregistraments d'ambients visuals i sonsors fets en diferents indrets de París. Els enregistraments, fets en llocs als quals s'atribueixen característiques suposadament sobrenaturals, es presenten com si fossin registres documentals, alhora que es projecten imatges enregistrades en una discoteca plena de gent que balla. En aquesta col·laboració es combina l'experimentació sonora amb una aplicació del mètode que Burroughs, en la seva obra *The Invisible Generation*, descriu com "la màquina de control".

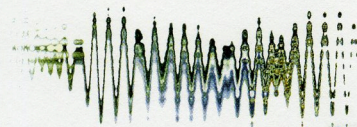
Els enregistraments, fets en llocs als quals s'atribueixen característiques suposadament sobrenaturals, es presenten com si fossin registres documentals, alhora que es projecten imatges enregistrades en una discoteca plena de gent que balla. En aquesta col·laboració es combina l'experimentació sonora amb una aplicació del mètode que Burroughs, en la seva obra *The Invisible Generation*, descriu com "la màquina de control".

DOUG AITKEN

A new skin el so acapara lentament el protagonisme de la

llum. L'especulació sobre les mutacions que es poden articular entre llum i so constitueix precisament l'eix conceptual d'una obra que remarca el component psicològic de l'experiència espacial. En aquesta instal·lació audiovisual, l'espectador s'enfronta als processos metamòrfics que tenen lloc entre, per un costat, les diferents imatges projectades que Aitken ha enregistrat per a l'exposició i, per l'altre, la banda sonora, que es caracteritza per la seva gran qualitat plàstica. L'artista ha treballat amb invidents per articular un espai fosc en què l'experiència del buit es transforma progressivament en un acostament de les escenes projectades.

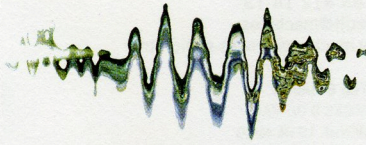

DAVID SHEA

A Sound Film in Eight Scenes, l'espai està concebut com una sala de projecció cinematogràfica dedicada a l'experiència

sonora. Shea ha compost els vuit actes de la seva peça basant-se en experiències suggerides per fonts diverses, que al·ludeixen a diferents tradicions musicals. La idea central, en aquesta obra, és explorar les

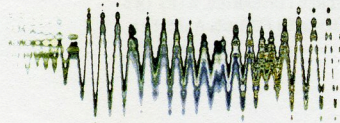
interconnexions entre el so i la imatge que la música genera per si mateixa, per a la qual cosa es produeix una mena d'espectacle de sons i de visió. En aquest procés, Shea aïlla elements pertanyents originalment a narratives cinematogràfiques més extenses: text, sons quotidians, estils musicals, figures emblemàtiques i referències cinematogràfiques.

GABRIEL OROZCO, RICHARD DORFMEISTER I RUPERT HUBER

L'origen de *Sophiensäle Wien* (maig 1999) es remunta a la celebració de dos concerts presentats el maig del 1999 al Sophiensäle de Viena, en el marc del Wiener Festwochen Festival. L'artista Gabriel Orozco es va encarregar de la part visual, per a la qual va crear un collage d'unes quatre-centes diapositives que es van projectar, mentre que els músics que componen Tosca –Dorfmeister i Huber– es van fer càrrec dels giradiscos i el piano, respectivament. Rupert Huber ha reestructurat l'enregistrament d'aquella performance, i n'ha fet una mescla amb d'altres treballs de Tosca.

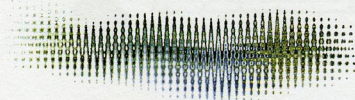
Es tracta d'un ambient audiovisual que ofereix a l'espectador la possibilitat de contribuir a la projecció sonora i visual de diferents collages: en activar amb les seves petjades un sistema de cèl·lules interactives instal·lades al terra, i gràcies al programa Vjamm, desenvolupat per tots dos col·lectius, el visitant posa en funcionament el dispositiu audiovisual.

COLDCUT / HEADSPACE

Gridio és el resultat d'un treball de col·laboració entre els membres del grup londinenc Coldcut i el grup Headspace, de Brighton.

Es tracta d'un ambient audiovisual que ofereix a l'espectador la possibilitat de contribuir a la projecció sonora i visual de diferents collages: en activar amb les seves petjades un sistema de cèl·lules interactives instal·lades al terra, i gràcies al programa Vjamm, desenvolupat per tots dos col·lectius, el visitant posa en funcionament el dispositiu audiovisual.

FLOW MOTION

Ghost Dance constitueix una complexa exploració dels sons

espectrals que genera la música electrònica produïda per músics negres, barrejada amb sons de la realitat circumdant del museu retransmesos en directe. Com assenyala Kodwo Eshun, la idea central d'aquesta instal·lació és fer palpables els límits de l'espai real i de l'espai de representació entre el que és fonogràfic i la seva representació imaginària, entre la dimensió espectral i la seva representació acústica, entre la presència i l'absència.

RENÉE GREEN

WaveLinks, la contribució de Renée Green per a aquesta

exposició al MACBA, consisteix en la presentació documental de l'examen minuciós de la història i la mitologia de la música electrònica que ella mateixa ha dut a terme per mitjà de converses amb músics, directors de discogràfiques independents, teòrics de la música i oients, com ara Diedrich Diederichsen, Mika Vainio, Dorder Sounds, Christian Marclay, Electric Indigo i Ultra Red. Articulada com una producció videogràfica, *WaveLinks* investiga les relacions i les condicions del medi, de les seves veus individuals, de les seves memòries i de l'oceà audiovisual que genera.

MATHIEU BRIAND

[SYS*11. *Mie@AbE/SoS*]

[SYS*10. *MeE/Sos\BoS*] és un

espai circular concebut per a l'escolta i l'acció musical simultànies, on durant l'exposició es faran un seguit de performances i concerts. Briand, per la seva banda, el fa servir per experimentar amb el potencial que contenen els sons efímers, i amb l'acumulació i l'arxiu d'accions. Per això els visitants tenen a la seva disposició una matriu composta capaç d'enregistrar discos de vinil, on el públic mateix anirà enregistrant sons electrònics.

ACTIVITATS ENTORN A L'EXPOSICIÓ

Taula Rodona

DISSABTE 4 DE MAIG, A LES 18 h
Amb Christine Van Assche, comissària de l'exposició, i alguns dels artistes participants. Auditori.

Performance

DISSABTE 4 DE MAIG, A LES 20.30 h
A càrrec de **David Shea**.
Sales de l'exposició. Aforament limitat.

Taller

Clariaudiències

DEL 6 DE MAIG AL 8 DE JUNY
Dirigit per **Víctor Nubla**, amb sessions de debat i performances obertes al públic.

Programa de vídeo

Bon rotllo. Polítiques de resistència i cultures musicals

PROJECCIONS: ELS DILLUNS A LES 19 h
FINS AL 17 DE JUNY
Auditori. Aforament limitat.
www.macba.es/bonrotllo.html

Sonar Complex 2002

13, 14 i 15 DE JUNY DE 2002
www.sonar.es

Procés Sònic Lounge

23 DE MAIG / 6,20 i 27 DE JUNY DE 2002,
A LES 00 h
Directes. La Paloma

Més informació:

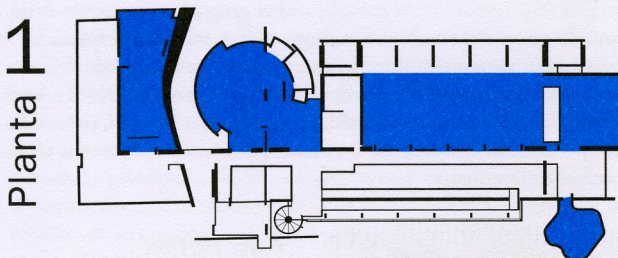
tel. 93 412 14 13
servcult@macba.es
www.macba.es/proces-sonic.html

VISITES GUIADES

DIMECRES 8 DE MAIG
DIUMENGE 19 DE MAIG
DISSABTE 25 DE MAIG
DIMECRES 29 DE MAIG
DIMECRES 5 DE JUNY
DISSABTE 8 DE JUNY
DIUMENGE 9 DE JUNY
DIMECRES 12 DE JUNY
DISSABTE 15 DE JUNY
DIUMENGE 16 DE JUNY
DIMECRES 19 DE JUNY
DISSABTE 22 DE JUNY
DIUMENGE 23 DE JUNY

Horari

DIMECRES I DISSABTES, A LES 18 h
DIUMENGES I FESTIUS, A LES 12 h

Exposició concebuda i produïda pel

**Centre
Pompidou**

Musée national d'art moderne (París)

i realitzada en col·laboració amb el **MACBA**

El MACBA agraeix l'aportació de: The British Council • Secretaría de Relaciones Exteriores de México • Consulado General de México en Barcelona • Figueras International Seating • La Mallorquina • ARTE • Program 33

Patrocinador de l'exposició:

**Museu d'Art
Contemporani
de Barcelona**

Plaça dels Àngels, 1
08001 Barcelona
Tel.: 93 412 08 10
Fax: 93 412 46 02
www.macba.es

Horaris
Feiners, d'11 a 19.30 h
Dissabtes, de 10 a 20 h
Diumenges i festius, de 10 a 15 h
Dimarts tancat

Membre d'Honor
de la Fundació MACBA:

Empresa patrocinadora del MACBA:

